

СТАНОВИЩЕ 3/94 НА СЪДА

13 декември 1995 година

Становище, дадено на основание на член 228, параграф 6 от Договора за ЕО

„ГАТТ - СТО – Рамково споразумение относно бананите”

Становище на Съда

1. Полезно е накратко да се припомнят различните етапи на настоящата процедура, както са определени в раздел „Фактическа обстановка и обстоятелства” от искането за становище.
2. Постигнатият резултат от преговорите между Колумбия, Коста Рика, Никарагуа, Венецуела и Европейската общност за режима на внос на банани в Общността, към който е допълнение Рамковото споразумение за банани, е подписано от членовете на Комисията, отговарящи за земеделието и развитието на селските региони на 28 и 29 март 1994 г.
3. Искането за становище е подадено от Федерална република Германия на 25 юли 1994 г.
4. Според обстоятелствата, описани в раздела „Фактическа обстановка” от искането за становище, точки 1 и 7 от това споразумение, които се отнасят за определяне на квота за вносни мита, са включени в Списък LXXX, който включва отстъпки от митата, предложени от Общността в контекста на Уругвайския кръг от преговори. Рамковото споразумение е представено в приложение към този Списък LXXX.
5. На 15 април 1994 г., Съветът, без оглед забележките, изразени от някои държави-членки относно включването на Рамковото споразумение в предложенията на Общността, е взел решение да подпише Заключителния акт от Уругвайския кръг от преговори (1986 - 1994 г.).
6. На 22 декември 1994 г., Съветът е приел Решение 94/800/ЕО относно сключването от името на Европейската общност, по отношение на въпроси от неговата компетентност, на споразуменията, постигнати при Уругвайския кръг от многостранните преговори (1986 - 1994 г.).
7. На 1 януари 1995 г., споразуменията от Уругвайския кръг, включително списъците, определящи ангажиментите на Общността във връзка с вноса на банани, са влезли в сила.
8. От неговото включване в приложение към Списък LXXX от Заключителния акт следва, че рамковото споразумение законно е неразделна част от споразуменията, постигнати по време на Уругвайския кръг от многостранните преговори, и че то е било сключено заедно с тези споразумения, след като от Съда е поискано да предостави това становище.

9. При тези обстоятелства, за да определи Съдът дали трябва да даде поисканото становище, трябва да се анализират предмета и целта на член 228, параграф 6 от Договора за ЕО.

10. Член 228, параграф 6 гласи, че Съветът, Комисията или държава-членка може да получи становището на Съда относно това дали предвидено споразумение е съвместимо с разпоредбите на Договора.

11. От формулировката на първото изречение от тази разпоредба не е ясно дали е достатъчно споразумението да се предвижда, когато се подава искането или дали това все още трябва да е така, когато Съдът дава своето становище.

12. Второто изречение от член 228, параграф 6 предвижда, обаче, че, ако становището на Съда е неблагоприятно, споразумението може да влезе в сила само в съответствие с член N от Договора за Европейски съюз, който се отнася за изменение на Договора.

13. Следователно, би противоречало на вътрешната логика на член 228, параграф 6 да се приеме, че е уместно Съдът да се произнася за съвместимостта с Договора на споразумение, което вече е сключено, тъй като отрицателното становище не би породило правните последици, предвидени в този член.

14. В Становище 1/94 от 15 ноември 1994 г. (Recueil, стр. I-5267) Съдът е счел, че той може да бъде сезиран да даде своето становище съгласно член 228, параграф 6 по всяко време преди изрично да е изразено съгласието на Общността да бъде обвързана от споразумението. Съдът също така изтъква в точка 12, че освен ако и докато това съгласие не е дадено, споразумението остава предвидено споразумение.

15. Това тълкуване също е в съответствие с целта на процедурата за искане на становище.

16. Целта на член 228, параграф 6 от Договора, както Съдът е посочил в Становище 1/75 от 11 ноември 1975 г. (Recueil, стр. 1355), е да предотвратява усложнения, които биха произлезли от правни спорове относно съвместимостта с Договора на международни споразумения, обвързващи Общността.

17. Съдът, също така, отбелязва в това становище, че евентуално решение на Съда в смисъл, че такова споразумение е несъвместимо с разпоредбите на Договора, поради неговото съдържание или поради процедурата по неговото сключване, не може да не предизвика сериозни затруднения не само в Общността, но и в областта на международните отношения, и може да доведе до неблагоприятни последици за всички заинтересовани страни, включително и за трети страни.

18. С цел да се избегнат подобни усложнения, Договорът е установил изключителната процедура за предварително сезиране на Съда на Европейските общности, за да изясни преди сключването на споразумението дали последното е съвместимо с Договора.

19. От друга страна, превантивната цел на член 228, параграф 6 от Договора вече не може да бъде постигната, ако Съдът се произнесе по споразумение, което вече е било сключено.

20. Не може да се оспорва, че това тълкуване подкопава съдебната защита на институцията или на държава-членка, която е поискала становище в момент, когато споразумението все още не е било сключено.

21. Процедурата съгласно член 228, параграф 6 от Договора цели, на първо място, както вече беше посочено, да предотврати затруднения, възникващи от несъвместимостта с Договора на международни споразумения, обвързващи Общността, а не да защитава интересите и правата на държавата-членка или институцията на Общността, която е поискала становището.

22. Във всеки случай, държавата или институцията на Общността, която е поискала становището, може да заведе дело за отмяна на решението на Съвета за сключване на споразумението и в този контекст може да подаде искане за временно спиране на изпълнението.

23. От горното следва, че искането за становище е лишено от цел, тъй като Рамковото споразумение за бананите, включено в споразуменията, постигнати при Уругвайския кръг от многостранните преговори (1986-1994 г.), е било сключено с тези споразумения, след като искането за становище е било подадено в Съда и следователно на това искане няма нужда да се отговаря.

Следователно,

СЪДЪТ,

в състав: г-н G. C. Rodriguez Iglesias, председател, г-н C. N. Kakouris, г-н D. A. O. Edward и г-н G. Hirsch (председатели на състав), г-н G. F. Mancini, г-н F. A. Schockweiler (докладчик), г-н J. C. Moitinho de Almeida, г-н P. J. G. Kapteyn, г-н C. Gulmann, г-н J. L. Murray, г-н P. Jann, г-н H. Ragnemalm и г-н L. Sevón, съдии,

след като изслуша г-н G. Tesauero, първи генерален адвокат, г-н C. O. Lenz, г-н F. G. Jacobs, г-н A. La Pergola, г-н G. Cosmas, г-н P. Leger, г-н M. B. Elmer, г-н N. Fennelly и г-н D. Ruiz-Jarabo Colomer, генерални адвокати,

заклучи, че:

Не е необходимо да се отговаря на искането за становище.

Подписи

Съставено в Люксембург на 13 декември 1995 година.

Подписи

